

og jeg vil understrege den Sætning, han udtalte, at det er Rigsdagen, der har Ansvaret gennem disse Love, som vi vedtager. Det kan selvfølgelig ikke gøres paa een Dag. Jeg er derfor tilfreds med den Respit, der gives i den Affattelse, som Landstinget har givet Loven. I det Lovforslag, som vi her vedtager, ligger et Løfte om, at vi vil forsøge at vende tilbage til at udlevere Guld til visse Formaal. Hvis det ikke er det, der skal forstaaes ved Tidsbegrænsning, ved jeg ikke, hvad Tidsbegrænsning vil sige. Jeg vil gerne, med Formandens Tilladelse, sige følgende: Der staar i et Blad, at Valutaraadet ønsker en større Bemyndigelse til at standse hele vor Import og bestemme, hvilke Varer der maa indføres. Jeg ved selvfølgelig ikke, hvad de Herrer tænker paa, men det er ikke af Vejen at sige, at man skal være forsigtig med at give for megen Skattebemyndigelse fra sig til et Valutaraad. De Herrer har i sin Tid været meget betænkelige ved at give den overordentlige Kommission ret stor Myndighed, og den var endda kun raadgivende overfor Indenrigsministeren, men det er dog farligere at give en saadan Bemyndigelse til et Raad, hvis ledende Mænd er fem Bankdirektører, som maaske ikke altid er lige overlegne og upartiske. Jeg vil paa Forhaand sige, at jeg kan ikke tænke mig, at en saadan Sag kan gaa igennem Rigsdagen uden meget nøje Prøvelse med Hensyn til den Myndighed, man giver fra sig.

Den højtærede Handelsminister er ikke til Stede, men jeg vil bede de andre Ministre sige til deres Kollega, at da vi vedtog Nationalbankens nye Oktroj i Fjor, var der en Bestemmelse om, at Staten skulde have Ret til at overtage for 3 Mill. Kr. Aktier til pari. Det var Betalingen, og en meget ringe Betaling, for den umaadelige økonomiske Fordel, det var for Banken at faa Lov at udstede en Mængde Sedler med ringe Dækning. Jeg vil bede Ministeren om at holde Nationalbanken til sin Pligt i saa Henseende; jeg vil minde om, at Ordføreren for Venstre i Landstinget (Dalsgaard) i sin Tid understregede, at det var en Forudsætning, at denne Bestemmelse blev gennemført.

Jeg skal, som sagt, anbefale begge Lovforslag til Gennemførelse, men vil kun gentage, at jeg er glad for, at vi begrænser Fritagelsen for Seddelindløsning til Udgangen af Juli Maaned d. A., altsaa til ganske faa Maaneder. Jeg vil haabe, at vi saa vil have tænkt Sagen saa nøje igen-

nem, at vi kan bestemme, i hvilket Forhold vi vil udlevere Guld.

Indenrigsministeren (Kode): Den direkte Henvendelse til Handelsministeren, som det ærede Medlem (Birck) fremsatte, skal jeg gøre Handelsministeren opmærksom paa. De øvrige Betragtninger, navnlig de Betragtninger, han fremsatte angaaende et Forslag, der er udarbejdet i Valutaraadet, hvis Indhold kun flygtigt er kendt fra Omtale i Pressen, og som end ikke officiel er kommet Regeringen i Hænde, er det dog maaske for tidligt — eller maaske for sent — paa nærværende Tidspunkt at beskæftige sig med.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 79 Stemmer.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 118 af 17. April 1916 (Guldloven).

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4103).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 82 Stemmer.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Der er ikke mere paa Dagsordenen.

I Morgen den 28. Februar er det 30 Aar siden, fhv. Folketingsmand Fr. Bajers Arbejde for D'Hondts Forholdstalsvalgmaade i Folketinget kronedes med Resultat.

Den Anseelse, vor Landsmand har erhvervet sig i vide Kredse ogsaa udenfor Danmark for sin Virksomhed i mellemfolkelige Grundspørgsmaal, og den Betyd-